

El Entoldado

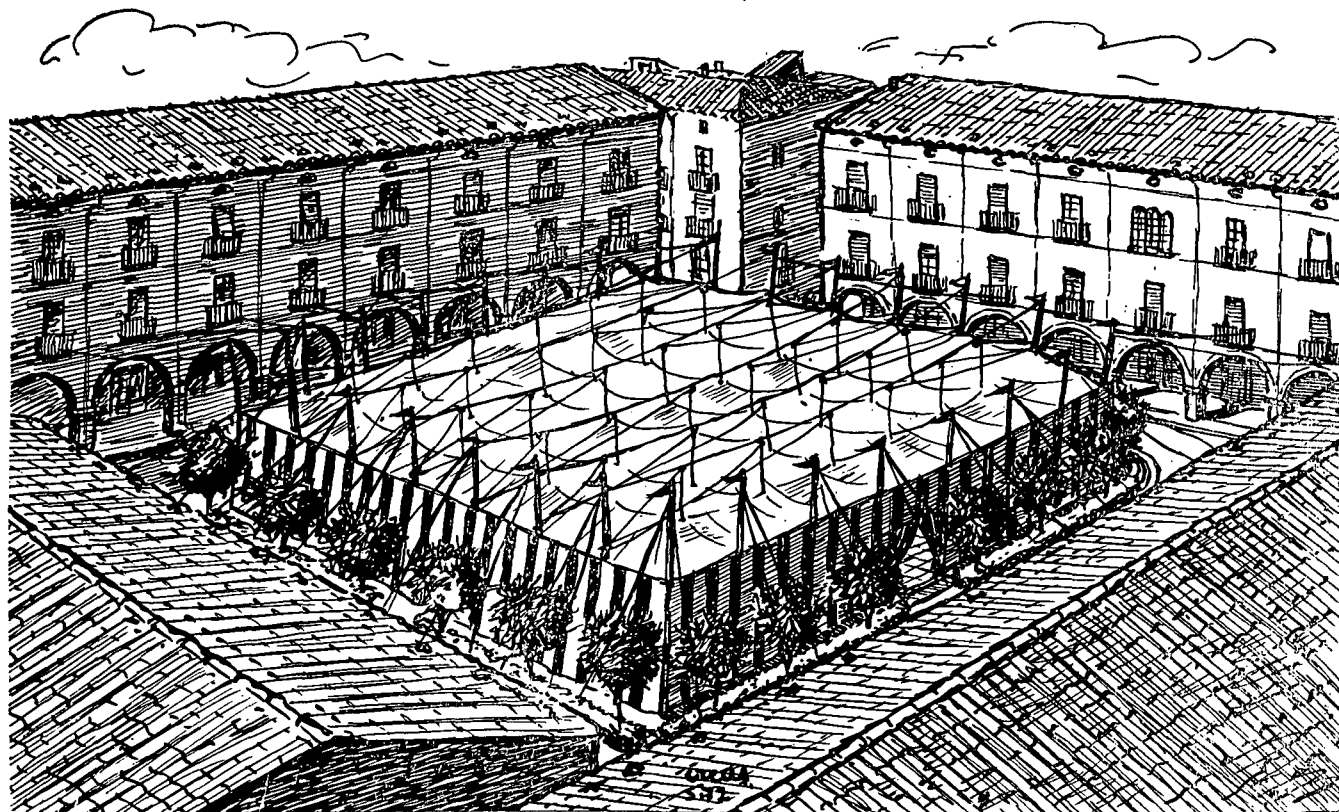
Llegada ya nuestra Fiesta Mayor, hemos creído oportuno dedicar la primera página de SIO al tradicional entoldado que desde hace más de 50 años viene levantándose en estas fiestas, por lo que parece algo tan allegado a las mismas, que sin él, creen muchos no se haría Fiesta Mayor.

El aspecto externo del entoldado ofrece el tipismo de una cosa de tanto sabor popular, que es un símbolo de nuestra gran fiesta.

El lugar donde generalmente suele instalarse en nuestra Villa, es en la plaza del Generalísimo, que sacrifica su natural belleza tan admirada por los forasteros, a las exigencias del entoldado, que hasta hoy viene siendo el corazón que da vida a nuestra Fiesta Mayor, convirtiendo esta plaza en un gran local bellamente decorado donde la juventud y los mayores pasan sus mejores momentos, disfrutando del placer del baile al son de los diversos ritmos que interpretan renombradas orquestas.

Sea pues nuestro homenaje para este entoldado que tan bellos momentos nos ha deparado.

Creus

Recuerdos

Cuando tanto se habla de desarrollo, economía y de progreso, es cuando más me doy cuenta de que vivimos en una época de transición, tan acusada, que no tenemos tiempo de asimilar lo de hoy para vivirlo diferente mañana.

Y ese cambio y esa transformación se hacen más patentes en esas fiestas mayores que "eran" tan tradicionales y simbólicas.

Recuerdo..., y es un recuerdo bastante lejano, que, para mí, la víspera era todo un espectáculo. La llegada de los coches de línea (por entonces único medio de locomoción), compras de última hora, peluquería, gente que saluda, y la angustia de ver llevar muchas caras bonitas y pensar si nos quitarían nuestro galán.

Mucha familia, grandes comilonas y mucho baile; un baile sin estridencias, suave, dulzón, donde la atracción mayor y la que causaba más pesadilla era la terrible "media hora" donde todas, con "la crema decisiva" y explotando todas nuestras dotes de seducción, procurábamos llenar a toda costa, ya que, la que no lo conseguía, hacía el papel de la triste figura.

La mayoría se afanaba en llenar esas terribles noches del entoldado: primero se exigía, luego se conformaban, y a última hora no importaban fueran altos, bajos, gordos, flacos, blancos o negros, el caso era presumir de galán.

El compromiso estaba permitido y tenía por estas fechas carta de naturaleza.

Tres días que parecían cortos, y eso que eran agotadores; pero vivíamos felices sin problemas, y éramos tan inocentes...

Ahora todo el mundo llega por sus propios medios, o no llega, ya que prefieren una playa de moda a una fiesta mayor donde todo está visto.

La juventud se dispersa; los de Agramunt lo pasan mejor si pueden cambiar de ambiente, y viceversa.

Ya no tienes ocasión de conocer a los hijos de tus amigos.

Ningún punto de contacto te une a esa juventud de largas melenas y cortas faldas, con su desenvoltura y su despreocupación.

¿Mejores o peores que antaño?

Demos tiempo al tiempo y, mientras recordamos nuestra juventud, digamos con nostalgia: TODO TIEMPO PASADO FUE MEJOR.

J. S.

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés
Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)
Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 60 ptas.
Extranjero 70 ptas.
Número suelto 6 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

PREUS dels QUEVIURES a Agramunt durant la setmana del 4 al 9 de Setembre

PORC: pernil a 340 ptes. 1 K.
llonganissa tendra a 140 ptes. 1 K.
llomillo a 210 ptes. 1 K.
costella a 100 ptes. 1 K.
carn magra a 170 ptes. 1 K.

VEDELLA: tendra a 240 ptes. 1 K.
congelada a 135 ptes. 1 K.

OUS: de 1.ª classe a 27 ptes. 1 dotzena
de 2.ª classe a 25 ptes. 1 dotzena
extra a 31 ptes. 1 dotzena

POLLASTRE: Mort a 51 ptes. 1 K.

PEIX: lluç gran de 160 a 180 ptes. 1 K.
sardina de 34 a 36 ptes. 1 K.
sípia de 50 a 120 ptes. 1 K.
lluç congelat de 45 a 60 ptes. 1 K.
musclo a 18 ptes. 1 K.

CARN: de lletó a 160 ptes. 1 K

FRUITA: plàtans a 25 ptes. 1 K.
taronges de 15 y 20 ptes. 1 K.
prèsssecs de 12 y 15 ptes. 1 K.
tomàquets de 7 y 10 ptes. 1 K.
pera de 6 y 10 ptes. 1 K.
sindria a 8 ptes. 1 K.
meló a 8 ptes. 1 K.
raim a 16 ptes. 1 K.

REFRANYS:

Pobra casa on canten les gallines i els
galls callen!

Calli el qui dona, parli el qui rep.

Callar és saviesa.

Nou i dona, la que calla és bona.

Fent i callant impossibles es fan.

COMERÇ JOAN ESCOLÀ

Guimerá, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases
COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

«SIO» OBJECTE DE CONSULTA

En el darrer llibre de l'escriptor lleidatà Josep Vallverdú, titulat «Viatge entorn de Lleida», en la llista d'obres i revistes citades com a bibliografia, hi consta la nostra publicació. «SIO» s'esdevé, així, eina de treball.

PUBLICITAT

La nostra vila ha estat abellida amb la col·locació d'una colla de bastidors publicitaris, on a més d'anunciar diferents cases comercials locals, hi consten tots els serveis dels que disposa la nostra població, i on un espai és reservat a notes públiques de l'ajuntament. Tot plegat és arrodonit per un planol de la vila, encara que aquest potser massa petit i no massa actual.

TELE I AGRAMUNT

Dins d'un període de temps no massa llarg, Agramunt ha aparegut dues vegades a la T.V.E., de primer en un reportatge que recullia les inauguracions realitzades el «18 de Juliol», i segonament en un reportatge general del qual eren protagonistes la fabricació de torrons, el Pilar d'Almenara, el Pont de Ferro i els Relotges de cal Crich.

ACCIDENT

El dia 12 d'agost ha estat víctima d'un accident de la circulació el convilatà Calixtro Roqué que resultà ferit aparatosament amb unes costelles trencades. Esperem que es recuperi aviat.

LA PALLA

Quan la collita és bona, la palla s'esdevé un problema: ningú no la vol. ¿Què fer, aleshores? Sembla que ja pren carta de naturalesa el fet de cremar-la, i, per damunt de tota consideració i experiència, hom creu que és el millor sistema per a despendre-se'n. Amb el foc, però, s'ha pogut constatar que les finques quedant dejunes d'arbres, sobre tot d'ametllers. Però al pagés tan li fa, ja que considera que cap arbre és rentable, diuen.

TEMPS

El dia 12 i part del 13, la pluja caiguda el mes d'agost ha estat molt ben rebuda, ja que de llaurar sobre dur, s'ha passat a llaurar sobre tou. Junt amb la pluja cal remarcar que el dia 19 del mateix mes, la temperatura a les nou del matí era de 12° C.

CARRETERA TALLADA

Sovint les obres obliguen a tallar les vies públiques. Darrerament hem comprovat que els vials, però, no es deixen en el mateix estat que en el començament de les obres. Això ho delaten amb molta fidelitat els autos que es veuen obligats a circular per arreu. En aquest sentit cal posar remei al «tall» de davant el garaig Secanell.

ENVELAT I CASATS

Es diu que enguany, per tal que la cosa quedi més llúida, es deixarà entrar de franc a l'envelat —a l'hora del ball, s'entén— als casats de cinquanta anys per amunt. Als solters de la mateixa edat, no.

AFER DE LES «100» PESSETES

Segons fonts dignes del millor crèdit, es veu que els que fins ara es resisteixen a pagar les 100 pessetes per a col·laborar a les despeses de la plantada de l'envelat, cada dia són menys. Només en queda una cinquantena. La democràcia s'imposa.

EL VICARI MARXA

El que fins ara havia estat vicari de la nostra parròquia, mossèn Joan Peretó, deixa Agramunt per a incorporar-se al seminari diocesà com a professor. Li agraïm les col·laboracions a «SIO», sempre tan gentils, i li desitgem molta sort en el nou destí.

LA CORAL

El director de La Coral, Ramon Casals, acompanyat de dues noies de la mateixa agrupació, han estat present en el «Curs Internacional de Direcció Coral i Pedagogia Musical», celebrat a Lleida.

«SIO»

Primitivament cal Segal era una casa que no tenia darrera ni costats car estava voltada d'altres edificis, habitacles d'altres tantes famílies: Ratés, Cериola i Calafi. Però cal Segal, que començà essent una modesta família pagesivola, anà progressant quan l'hereu entrà a formar part d'una societat dedicada a la compra-venta d'animals. Amb la millora econòmica el Segal mulater pretingué que casa seva sortís de l'estretar que l'engongia i adquerí part d'edificis colindants, un d'ells cal Calafi, situat a la dreta entrant; però el propietari no volgué despendre's de la totalitat de l'immoble que era un allargassat rectangle amb façana a Ponent i darreres a Llevant. La compra es feu sobre la meitat posterior de la casa amb reserva del dret d'accés als baixos i per la mateixa escala a les plantes altes.

El Segal, però, poc utilitzava aquest dret car usava la seva pròpia escala i així als baixos i als pisos i golfa practicà les pertinents obertures per comunicar-se degudament amb l'adquerit, del qual el darrera era una esplèndida eixida on tocava el sol tot el matí per no haver-hi edificacions que le'n privessin, car confrontava amb l'hort de cal Cериola per mitjà d'una pared fins a nivell del primer pis de la qual el pla de l'eixida estava reculat un metre, circumstància que permetia que rebessin claror com la rebien els pisos i golfa per adequades obertures practicades a la pared que montava fins a la teulada.

Aquest dret a esdefruitar-se en comú de la mateixa escala i pas dels baixos constituïa un gravamen per cal Calafi, però mai es capicà ningú a mirar de suprimir-lo, i com el mateix Segal, que havia fet paredar totes les portes d'accés, semblava haver-se oblidat del tot del seu dret, anaren passant els anys fins arribar al que feia trenta, en un dia determinat del qual prescriuria. Però veus-aquí que l'Agneta i Calafi la vigília del dia que la prescripció se'n anà del bec i s'esplaià amb una amiga dient-li:

—Estic contenta ja que demà acaba el dret del Segal a passar per casa.

Amistat!, amistat! Fins on arriba aquest afecte? Si ho digué al sort no ho digué al perós i l'amiga, aneu a saber per quines raons, assabentà al Segal dels alegrois de l'Agneta. La reacció fou fulminant i aquell mateix dia foren derrocats els embans que barraren el pas durant trenta anys menys un dia.

Llengües!, llengües!, que poc teniu en compte aquella lliçó de que mai us arrepenitieu d'haver enraonat poc!

El darrer Segal, o sigui en Vicens Puig Pons, feu arreglar la seva part del segon pis de cal Calafi per tal pogués ésser habitacle, i en buscà llogater, que poc li costà trobar donat la modestia del lloguer. I aquella escala, que rarament s'havia utilitzat, passà a ser-ho quotidianament fins a la mort del Vicens del Segal.

Cal Calafi i cal Segal canviaren d'amo ben prest d'entrar-ne en possessió un nou hereu. De la segona en tenim manta records per ser la casa de nostre avi i el de la nostra esposa.

J. VILADOT-PUIG

AGRAMUNT JA TE INSTITUT

Per JORDI GUASCH

No és notícia dir que l'Institut ja és acabat. Per una part perquè l'obra la duguerem a terme tots o quasi tots els paletes de la vila i per altra perquè segurament hi ha molt poca gent del poble que no hagi visitat algun cop l'indret on es troba des de que començaren les obres. Bé, sense cap mena de dubte, Agramunt disposa ja d'un centre d'ensenyament avalat per l'Estat que facilitarà l'adoctrinament dels nostres estudiants sense haver de desplaçar-se fora vila per a dur a terme un batxillerat.

Un centre docent d'aquesta mena sempre és una considerable palanca d'ajuda per l'estudiant. En primer lloc, el costat ben a l'abast de tothom, fa que aquells que en altres centres no podien estudiar al menys un batxillerat elemental per la manca de mitjants econòmics, ara puguin dur a terme aquests estudis sense una despesa massa grossa de diners. Si tenim en compte que, a l'haver d'estar fora de llurs cases, l'estudiant tenia, a més del cost dels estudis, una despesa per pagar, ara la cosa es reduïx a la casa paterna, on a més d'estar més ben complimentat, d'anar més ben servit en tots els aspectes, tindrà la companyia dels pares, de la seva família i —seria el més important— trobarà un clima de comprensió i afecte que no és mai equiparable al que es pugui trobar en la millor de les residències, amén que aquest ambient hauria d'afavorir-lo per a una educació correctament acarada al diàleg familiar del que tan mancats estem en general.

Per altra banda, el fet de tenir «a casa» un professorat durant tot el curs, farà que el diàleg professor-alumne es pugui establir al menys sense tanques trabes com hi poden haver si es viu en un lloc no habitual.

Tot això serien aventatjes per part de l'alumne. Parlem, ara, dels inconvenients que pot dur un centre d'aquest tipus.

Es sabut de tothom que tota institució tendeix a aclimatar els seus membres d'acord a una regla de «conducta» inalterable. Aquesta base també l'alimenta un institut d'ensenyament. Seria de lamentar, i molt, que un centre dedicat a ensenyar i educar primordialment, desviés la seva conducta cap a un tancament, enlloc d'afavorir una mentalitat oberta pre-disposada al diàleg. Seria de lamentar que, en un centre on

s'oculleix a mentalitats joves, verges moltes d'elles encara, no es conreés l'obertura de pensament, la llibertat d'exposició i la mecànica del diàleg, tota volta que, si això no fós com ha de ser, practicaríem una educació de tancament, d'enfosquiment, de castrament en els individus del tot a-natural i negativa, opaca i crudel. Sincerament, jo crec que aquesta mentalitat pre-establerta fins molt entrat el segle XX a tota Europa —i naturalment Espanya no n'és una excepció— perjudica abastament a l'individu —i molt més si és un nen— ja que li sega de soca-arrel tota la potència que té per esdevenir un home de profit i saber defensar la vida. Per això, repeteixo, seria molt lamentable que se sucarrimés ja de bon començament a l'individu fent-li mantenir la boca closa durant els seixanta —algun dia potser seran quaranta!— minuts que dura una classe.

Un altre inconvenient el trobaríem si el material escolar no fos el més adequat a les necessitats de l'Institut, encara que em consta de persones de les quals hom es pot fiar, que el Ministeri, en quant a aquest aspecte, no regateja cap esforç per als instituts de nova planta.

Hauríem de parlar, tanmateix, de la competència del professorat, però nosaltres, com que confiem en l'esforç de l'universitari per acabar una carrera que mai no es presenta gens fàcil, esperem que els nostres estudiants tindran un professorat adient, competent i, sempre que calgui, exigent.

Només això, que ha de volcar en bé de l'alumnat, ens anima a esperar l'obertura del nostre institut. Abans he parlat «d'adoctrinament». He de dir que aquesta paraula no l'hem de llegir al peu de la lletra. No ens referim a cap «doctrina» concreta i molt menys a aquelles de tons triofalistas i externs, sinó més aviat a aquella «lectio» universal que fa que els pobles siguin pobles i estiguin governats per homes intel·ligents i capaços que reberen una formació correctament magistrada —i ara sí que parlem de la única doctrina que entenc viable per a ser home— que no és cap altra que la que té per norma i punt de partida la comprensió i el diàleg. Això volem pels nostres estudiants. I creiem que només això ens pot dur a estimar i pot fer-nos homes responsables.

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 203

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

CRUDEL TAT

Voleia a dalt del cel
un estel de molts colors.
Es l'ihusió d'una nena!
A mesura que ella creix
el pas del temps li ensenya
que aquest blau tan net i pur,
com el vermell tan encés,
el groc tan ple de claror
i el verd de fantasia,
no són colors naturals.
El natural no existeix
aquí, a baix, a la terra:
es barregen els colors,
no saps el nom que donar-los
a aquell blau, vermell i groc
com també al verd maragda.
Tots són bruts.

Ha passat temps,
la noia ja s'ha fet dona
i la vida l'ha malmesa,
l'ha curtit d'ànima i cos
deixant-la del tot ferida.

VICA

FESTA MAJOR

La Festa Major arriba,
altra volta, altre any;
366 dies han passat,
si més, si menys,
però un altre any.
Un any més ja tenim,
si a l'esquena o al clatell,
no ho discutirem,
però un altre any.
Quants ens han deixat?
Quants n'ha vingut?
Això és la vida.
Neixement i bateig,
esperar i jugar,
la Primera Comunió,
la Confirmació,
festeig i casament,
i altra volta
neixement i bateig.
Això és la vida.
I així és per a molts;
per massa gent així és;
car també és veritat
que hi ha quelcom més:
I aquell temps, ¡poc temps!,
d'esbargiment en l'art?
I aquell temps, ¡poc temps!,
que es viu pels altres?
I aquell temps, ¡poc temps!,
que ens hem fastiguejat?
Però és quelcom més,
la vida:
Es veure la nit serena!!;
és viure els anhels!!;
és trobar l'amic!!;
és trobar el company!!;
és dar!!;
és obrir-se!!;
és deixar un temps pel demà!!;
és també enyorar l'ahir!!
I això sí que és la vida,
i no esperar i esperar...
que passin 365 dies.

I. B. M.

«A la memòria del nostre fill Ovidi, en
acomptir-se 30 anys de la seva mort»

Anant al front del seguici
i caminant amb pas segur,
l'acompanyava a tu, Ovidi,
a la casa dels difunts.

El poble en pes et seguia
demostrant-te el fervor
que per tu tot ell sentia
en el moment del dolor.

Estotjat en caixa blanca
portada per tos companys,
emprenies caminada
per lloc lliure d'avioranys.

«Vesten al Cel, tu, Ovidi,
que allà seran més bons,
puig ja has vist aquí a la terra
no pocs homes semblen llops.»

Aquestes paraules jo et deia
en el moment de trasbalç,
quan ton cos per sempre jeia
tant per amics, com estranys.

Que forta fou la punyida
en marxar per sempre més;
que fulminant la fugida
en deixà'ns sens dir res.

¿Per què no vas poguer dir-nos:
pares, germana, adéu?
¿Per què moments tan precisos
et feren falta, fill meu?

Aquesta fou la ferida
més fonda a dintre meu,
fou com cosa maleïda,
no poder dir-nos adéu.

Però en mitg de la tragèdia
que els teus pares prou sentim,
acceptaràs tu l'oferta
que a diari t'oferim.

Adéu, Ovidi; per sempre;
adéu, tos pares diem,
i tu amb rialla mitg feta
sembla que ens diguis: Adéu.

Josep SOLDEVILA

FIL I AGULLA, QUE A LA PUBLICITAT I AL
SENSACIONALISME ELS HI HEM DE COSIR
LA BOCA

M'he menjat per dinar deu rics
i, per postres, un pobre.
No vull més carn de dictadors,
ni capitalistes, mals industrials,
grans financers.
Als binocles, ¿per què m'hi han posat
dibuixades dues dones amb bikini?
Dues dotzenes de dòllars
a qui em proporcionin noves sensacions!
Les dones, els homes, les drogues,
l'alcohol, la música, l'art...
Res ja no m'interessa.
Ni l'espai, ni el mar,
ni les guerres, ni el suïcidi.
Ho tinc tot, no desitjo res.
Ja sé que al segle vint
això és malt vist.
Els pobres no es deuen menjar;
si no, ¿qui treballarà?
Els rics i grans financers
són tot ossos o tot greix.
Tampoc no val la pena.
Jo no sóc dolent.
Sóc caníbal i no res més,
integrat a la civilització,
a la societat de consum,
al món lliure i democràtic.
No vull, no dec, no puc
renunciar al meu tarannà.
Ves, que hi faré... JOSEP FARRENY

Comiat i estrena de President en La Coral d'Avui

Amb aquest títol, no és que vulguem fer la competència als Estats Units d'Amèrica, que ara es troben en plena campanya electoral, no, nosaltres —no sé si som massa o poc democràtics— però el que volem dir, és que amb menys candidats, menys feina, i fins hi tot menys diners, hem resolt el problema de la presidència i ho hem fet molt senzillament: amb una votació popular de tota la Coral d'Avui, i amb una altra celebrada solament amb els membres de la junta, ja que nosaltres èram els encarregats d'elegir-nos el capdevanter.

Feia tres anys que no hi havia canvi de junta, i un cop realitzat l'Aplec, s'ha cregut convenient fer junta nova. Per això, es procedí a una votació. Abans, però, de viva veu, i sense paperetes, foren anotats en una pissarra, tots els noms de les persones que, suposant les votessin, estaren d'acord en ésser de junta, no es parlava de càrrecs sinó de junta. Hi havia un total de setze candidats.

La votació fou voluntària i secreta. L'escrutini donà com a més vots a les següents persones: Josep Maria Roqué, Jaumina Díaz, Josep Lluís Puebla, Neus Sala, Irene Panades, Teresita Torné, Ramon Huguet (els quatre empatats) i Socós Vicens. A totes elles, la més cordial enhorabona i a treballar de valent, que la Coral necessita de tots. Aquestes persones han format la nova junta i estem a la vostra disposició.

Abans, però, d'arribar a la votació final, l'estimat ex-president Antoni Camats ens manifestà que no podia acceptar cap càrrec, per motius de la seva professió. Vam admetre la seva dimissió. Ara bé, ens creiem amb el deure d'escriure unes paraules d'agraïment per aquets amic-president que ara ens acaba de deixar. Cal afegir, que continua com a cantaire i que per

tant, tenim el seu esforç i el seu empeny com a bon cantaire que és.

No volem pas fer una llarga parrafada de les efemèrides esdevingudes durant la seva presidència, doncs potser no seria massa del seu gust, encara que ell s'ho mereix-hi i molt més, sinó que ens limitem a dir-li que estem agraïts pel seu treball en la Coral i per tot allò que ell ha realitzat, i que amb satisfacció recordi el darrer esdeveniment: El VIIè Aplec de Corals de les Terres Lleidatanes i tampoc s'oblidi, això sobretot, de que a la Coral se'l aprecia i que es considerat com un bon amic. Gràcies Antoni, per tot el que has fet. La Coral d'Avui et fa l'homenatge d'aquestes paraules d'agraïment. Accepta-les, pensa que és el millor que pot oferir-te.

La vida és així: uns que van i altres que venen. L'Antoni se n'ha anat i en Josep Lluís Puebla s'ha quedat. Amb això, vull dir que la nova candidatura està en mans del jove Josep Lluís Puebla. Sí, amics, tenim un president jove i la mar d'eixerit, i sobretot amb unes ganes de treballar d'allò més.

Mig emocionat y tremolós acceptà el seu càrrec, després fou aplaudit. Es que n'hi havia per menys!

Ara és quan ens demostrarà la seva vàlua. No dubtem que ho farà el millor possible. Nosaltres, no cal dir-ho, tenim l'esperança posada en ell, i així com hem dit a l'Antoni Camats, que èram tots una colla d'amics, que en Lluís pensi, que sobretot els de la junta, també per ell som aquests amics que l'ajudarem sempre que ho creguem necessari.

Ya veureu com l'il·lusió i esperança que ara tenim, seran més que multiplicades durant el temps de la seva candidatura.

Endavant!, amic Lluís, conta amb nosaltres i nosaltres amb tú. Felicitats!

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca

Teléfonos 60 y 206

Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

MAQUINARIA AGRICOLA
JOSE MARTORELL
AGRAMUNT

Hotel LES CIMES

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2.085 metres Telèfon 51126

PAS DE LA CASA

ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapateria, 1
AGRAMUNT

GESTORIA
FEIXA

MARTIR DE CARIDAD

Al ver de tu Instituto, a los Hermanos,
sufriendo en las mazmorras del dolor,
tu pecho, con afectos sobrehumanos,
se inflama en caridad y santo amor.

Desprecias los peligros, y en las manos,
confiado, te entregas del Señor;
trocándote, a pesar de los mundanos,
en ángel fraternal, consolador.

Visitas en la cárcel al cautivo,
socorres al oculto, y, activo,
lo sigues todo, fiel, sin vacilar.

Al ver sufrir, tan grande es tu amargura,
que tu mirada, siempre dulce y pura,
no puede ya la pena ocultar.

Te acechan...; es inútil tu prudencia,
que del martirio llevas el camino:
son fieras..., no comprenden tu inocencia,
morir por Dios, con sangre, es tu destino.

No existe para ellos la clemencia;
del mal siguiendo siempre el desatino,
apagan el clamor de su conciencia,
perdiendo, necios, el temor divino.

Tú, Víctima inocente escogida,
pagaste, como Cristo, con tu vida,
el vil rencor social, odio de clases.

Con FE venciste la soberbia humana.
Eres honor de la Doctrina Cristiana,
Tú, Hermano LAMBERTO-CARLOS MASES.

Francisco MASES BONCOMPTE

VIAJES MARSANS - BARCELONA

Título 1 del Grupo A
DESDE 1910 AL SERVICIO DEL TURISMO

BILLETES DE FERROCARRIL, AEREOS Y MARITIMOS PARA TODO EL MUNDO.
VIAJES INDIVIDUALES COMBINADOS CON HOTEL, TRANSPORTE Y EXCURSIONES.
ESPECIALIDAD EN VIAJES DE NOVIOS PARA TODOS LOS PRESUPUESTOS.

NUESTRO PROGRAMA «VACACIONES»

Mallorca, Ibiza, Menorca y Canarias

NUESTRO PROGRAMA «TIEMPO LIBRE»

con estancias en todo tipo de hoteles en la Costa Brava, Benidorm,
Salou, Alicante y Costa del Sol.

EXCURSIONES EN AUTOCAR CON MAS DE CIEN SALIDAS GARANTIZADAS.

ORGANIZACION DE VIAJES EN AUTOCAR A PRECIOS REDUCIDOS
PARA EMPRESAS, COLEGIOS, SOCIEDADES RECREATIVAS, etc.

LA SOLUCION DEFINITIVA AL PROBLEMA DE VIAJAR LA ENCONTRARA EN MARSANS

Solicite información y folletos:

RAMON FARRÉ SOLE Avda. J. Mestres, 45 - Tel. 158 **AGRAMUNT**

Viatge entorn de Lleida

Per JOSEP VALLVERDU

En homenatge a l'escriptor Josep Vallverdú, col·laborador del nostre periòdic «SIO», ens honorem reproduint un fragment de la seva obra, de recent publicació, amb el qual el lector tindrà una mostra de la necessitat de llegir un llibre tan important com «Viatge entorn de Lleida».)

Un trajecte molt significatiu per a comprendre el paisatge de tot l'Urgell, l'assenyalaríem a partir de la Conca de Barberà, pujant el Coll de Solivella i entrant a l'Urgell per Rocallaura. Serres retortes de poca altitud, amb alternança de pinedes i olivars, ens amaguen fins que hi toquem, Vallbona de les Monges, monastir abaix del poble, plaça empedrada de fort regust monacal... Les valls plenes de vinya i, en alguns cassos, irrigades gràcies a pous, ens permetran de travessar Llorenç i pujar de sobte a Maldà, darrer poble fortament aturonat. El descens cap a Belianes ens donarà un tast d'Urgell pla, encara no regat. De Belianes a Bellpuig passarem, sense deixar la terra plana, del secà al regadiu, de l'ametller enorme, de tronc absolutament marró, de llucs exagerats, a la terra plena de blat de moro: això no es produirà sinó a l'entrada mateixa de Bellpuig, població d'aire totalment camperol, símbol de la lluita a l'Urgell, possiblement dividida entre Mollerussa i Tàrrrega —ambdues li han restat forces. Un cop haurem travessat cap al nord la carretera general N-II, triarem la ruta que ens menarà a Agramunt per Barbens. Hem entrat al territori on el canal triomfa totalment: camps i més camps reblerts de braçals i sèquies, les principals marques per les fileres de xops, que és nom local per als pollancs. Els pobles, aquí, prenen un aire eixamplat i immens: no oblidem que som a les terres de les tones i tones de farratge i cereals, dels grans magatzems. Una alta carretera travassarem encara, per Tornabous: la de Tàrrrega a Balaguer. Aquí observarem que encara hi ha terres en eminència, més altes que el curs del canal, i aquestes terres presenten els conreus antics de l'Urgell, que no difereixen pas dels de la Segarra: olivers, ametllers, i fins i tot alguna petita vinya, conreu que ha desaparegut del Pla regat.

Quelcom ens havia fet sospitar que aquests pobles tenien antiguitat, malgrat la seva rambleta exterior, el seu

emplesgat conjunt de carrers amples, els ravals plens de tallers de mecànica, de tractors, i les grans bàscules: ens n'adonem més bé en arribar a la Guàrdia de Tornabous o d'Urgell, nom significatiu, possiblement un dels bastions de vigilància dels plans. La Guàrdia encara conserva una torre del castellet en el puig de la població.

Tenim al davant la serra d'Almenara. Escarpada en molts indrets, cau a pic sobre el Pla. L'emprenem desde la Guàrdia i travessem per darrera vegada el canal que havíem trobat a Bellpuig. L'ascens de la serra és dur, ple de revolts, i calcàries i guixos i argiles formen totalment càlles, replecs dins la muntanyeta. Total, deu sobresortir cent metres sobre el Pla, però el contrast és suficient. Al punt més alt, fa 450 metres. A prop on s'acaba la costa apareix el Pilar d'Almenara, torre circular mig esbotzada, que recull tots els vents i des d'on la contemplació de l'Urgell és un goig.

Però l'Urgell no s'ha pas acabat: carrasques i argelagues i timons semblen dispersar encara més les calcàries llescades arreu. Ara ens queda la tercera part de recorregut, altre cop de secà. Baixem vertiginosament cap a Agramunt. I caurem exactament a la vora del canal altra volta, en un punt concret on el canal i Sió s'encreuen. Aquí, en aquesta punta septentrional d'Urgell, trobarem un clap de regadiu verdejant, però la resta del paisatge és talment el de la Segarra o el de la Noguera oriental. Tanmateix, aquest racó d'Agramunt i de Puigvert i de Donzell és com una prolongació dels altiplans d'Artesa de Segre o de Guissona. Ametllers, oliveres i carrasca, herbei amb punxes, i el conill gris de pèl aspre. En un racó de vall, enfondida, una vinya curosament pentinada per l'aixada sàvia del vell.

El Cambrer

S'introduí poc a poc dins l'aigua freda. Quan aquesta arribà a les parts més sensibles del seu cos, ofegà aquell crit que de bona gana hauria volgut emetre, però que per vergonya —la canalla no debien voltar massa lluny— quedà presoner entre les seves dents. Quan li semblà que totes les impureses del seu cos havien passat a l'aigua, emergí del safareig i s'eixugà amb la blanca toballola que la seva dona li oferia. Es sentia quasi un home diferent i, mentalment és feu el propòsit, como cada any, de posar-se al safareig més sovint. El que passaria després seria el de sempre. Li feia mandra. Trobava que amb rentar-se a a l'aigüera ja n'hi havia prou. Avui no. Avui era un dia diferent. Durant uns quants dies la seva vida sofria una mutació, un canvi que el feia sentir-se diferent de l'home que realment era.

Com cada any, la seva dona havia posat en una cadira la roba que portaria durant aquests dies. Una vegada vestit és mirà i remirà uns minuts. No, no hi mancava cap detall. Les sabates ben enllustrades feien goig encara, a despit dels anys que tenien. Els pantalons negres amb la ratlla impecable. La camisa, de la mateixa edad de les sabates, però immaculadament blanca, fent contrast amb el llaç negre, signe de la distinció i importància d'aquets dies.

Pujà voravia amunt entre mig de les dones, que carregades de cistells feien les últimes adquisicions de queviures per la diada, i dels homes que pasejaven tranquilament matant les agradables hores del capvespre. El Ton, amb la blanca americana penjant del braç, somreia satisfet. Caminava lentament saborejant amb fruïció aquests minuts en que començava a sentir-se un home important. Un home que sortiria de l'anonimat en què el sotmergia la feixuga feina de remenar maons i morter i que durant tres dies estaria sollicitat per la gent més important del poble, que entraria en contacte amb aquests homes i dones que coneixia per les revistes que la seva dona comprava. Un home que després d'aquests dies, a la feina i al café, polaritzaria l'atenció explicant, amb tots els ets i uts, els comentaris de la gent famosa que ell, des de la seva posició, hauria pogut copsar.

El tercer dia a la nit, ja de matinada, el Ton tornarà a casa pels carrers deserts, caminant també lentament, arrossegant uns peus cansats i unes cames que demanen a crits llargues hores de repòs. I en arribar-hi, dormirà. Dormirà profundament estirat al costat de la seva dona que ja desperta estarà repartint mentalment aquells bitllets que el Ton haurà deixat sobre la tauleta de nit. Bitllets que serviran per tal que ella i la canalla puguin passar la seva Festa Major, i qui sap si per comprar una camisa blanca i unes sabates negres.

J. BERTRAN I PUIGPINOS

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES

Viladés

CHOCOLATES JOLONCH

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE AGOSTO

NACIMIENTOS:

M.ª Carmen Marsá y Escolá dia 14
Juan Aguza y Alberola » 16
Francisca Rodriguez y Aivar » 16
Gil Solanes y Pijuan » 24

MATRIMONIOS:

Angel González Toro con
Concepción Juanati Cerdá dia 27

DEFUNCIONES:

Isabel Fabra Pagés 81 años dia 22

• • •

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE AGOSTO

Dia 1	3'6	litros m. ²
» 11	0'8	»
» 12	4'8	»
» 13	33	»
» 27	6'9	»
» 28	16	»
» 29	0'9	»

Total 66'0 litros m.²

EL OBSERVADOR: DIOSDADO PONT

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 76 AGRAMUNT

**PANTEONES,
LAPIDAS y CRUCES**
MARMOL, GRANITO
y PIEDRA
de los mejores escultores
de Cataluña

**Funeraria
(Casa Romá)**

Merced, 19 Teléf. 160
AGRAMUNT

CAMPEONATO PROVINCIAL INDIVIDUAL DE AJEDREZ

D. Nimzoindia

R O N D A 7 . *

Blancas: *Chesa* — Negras: *Lega*

1	P4D	P3R
2	P4AD	C3AR
3	C3AD	A5C
4	P3TD	A×C
5	P×A	P3D
6	P3R	P3CD
7	A3D	A2C
8	P3A	CD-2D
9	C2R	C4T
10	O-O	P4AR
11	P4R	P3C
12	C4A	C×C
13	A×C	P4C
14	A3R	P5A
15	A2A	P4A
16	P4TD	P4R
17	P5T	C3AR
18	D4T+	D2R
19	P5D	D×D
20	T×D	P4TR
21	P×P	P×P
22	T×T	A×T
23	T1C	C2D
24	A2A	R2R
25	A4T	T1CD
26	A5C	R1D
27	P4TR	P5CR
28	P×P	P×P
29	P3C	P6A
30	A×C	R×A
31	A3R	R2A
32	R2A	A2C
33	T1TD	R2D
34	T7T	R1R
35	A5C	R2D
36	P5T	R2A
37	A6A	P4C
38	P×P	R3C
39	T1T	R×P
40	P7T	R5A
41	P7T	A3T
42	P8T=D?	T7C+
43	R1A	R×P+
44	T×A	T8C+
45	R2A	T7C+
46	TABLAS por jaque cont.	

Lérida, 23-IV-72

D. Nimzoindia

R O N D A 8 . *

Blancas: *Chesa* — Negras: *Alfonso*

1	P4D	C3AR
2	P4AD	P3R
3	C3AD	A5C
4	P3TD	A×C
5	P×A	P3CD
6	A5C	P3TR
7	A4T	A2C
8	P3A	C3AD
9	P4R	P4R
10	P5D	C4TD
11	A3D	A3T
12	D4T	D2R
13	C2R	P4CR
14	A2AR	C4T
15	P3C	D3A
16	P4A	PC×P
17	P×P	C×P
18	C×C	P×C
19	A4D	D5T+
20	A2AR	D2R
21	R2D	T1CR
22	T1CR	O-O-O
23	P5A	A×A+
24	P×A	T3C
25	TD-1C	TD-1C
26	D5C	T×T
27	A×T	T1R
28	T4C	P4A
29	D6T+	R1D
30	D×PT	P×P+
31	R2R	D4R
32	P6D	D4T+
33	R1R	ABAN.

Lérida, 30-IV-72

CUNAT - RIBERA

Con estas dos confrontaciones damos por finalizada esta serie de ocho partidas que han hecho acreedor a nuestro gran amigo Sr. Chesa, al título de Campeón Invicto Individual de Ajedrez 1972 de la Provincia de Lérida.

Desde un principio, nuestra misión, al querer publicar esta serie de partidas de este bello deporte, era que toda persona se sintiera interesada al poder contemplar la cantidad de jugadas y trucos que encierra el mismo.

Naturalmente, por nuestra parte podemos estar satisfechos, ya que podemos afirmar con certeza que han sido muchas las personas que se han alegrado de su publicación, y observando el interés que ha despertado en todo el mundo el título mundial en juego entre SPASSKY y FISCHER, debemos ser optimistas de cara al futuro.

Sin desviarnos más de la cuestión que nos ocupa, aunque bien que lo merece, damos las más expresivas gracias, una vez más, al Sr. Chesa por haber colaborado en nuestra revista «SIO». Como representante de Lérida en el Campeonato Nacional, le deseamos desde estas páginas MUCHA SUERTE.

Funeraria J. Torné

PANTEONES — LAPIDAS
MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS ADORNOS CEMENTERIO

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los afiliados a varias Compañías

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 343
AGRAMUNT (Lérida)

FUTBOL - CAMPEONATO AFICIONADOS

Equipos participantes:

C. F. ANDORRA
C. F. TORREGROSA
ATCO. AGRAMUNT
C. F. BARBENS
C. F. BELIANES

C. F. MIRALCAMP
C. F. SANAHUJA
C. F. CASTELLSERA
C. F. ANGLESOA
C. F. ARBECA

5 nubre. 3,30 tarde Castellserá - Sanahuja
Belianes - Arbeca Miralcamp - Anglesola
Barbens - Agramunt Andorra - Torregrosa

Junta Directiva

Presidente: Antonio Juvete
Vice-Presidente: José M.ª Ariaca
Secretario: Jaime Marquilles
Tesorero: Ramón Ribera
Contador: Jorge Sera

Secretario Técnico: José Martí Bonastre

Delegado de Deportes Local: J. Antonio Alcalá Llop

PRIMERA VUELTA

10 sepbre. 4,30 tarde
Andorra - Miralcamp
Torregrosa - Arbeca
Sanahuja - Barbens
Agramunt - Belianes
Castellserá - Anglesola

8 octubre. 3,45 tarde
Castellserá - Barbens
Miralcamp - Belianes
Andorra - Arbeca
Anglesola - Agramunt
Torregrosa - Sanahuja

17 sepbre. 4,15 tarde
Miralcamp - Torregrosa
Castellserá - Andorra
Barbens - Anglesola
Arbeca - Agramunt
Belianes - Sanahuja

15 octubre. 3,45 tarde
Barbens - Torregrosa
Belianes - Castellserá
Arbeca - Miralcamp
Agramunt - Andorra
Sanahuja - Anglesola

24 sepbre. 4,15 tarde
Miralcamp - Castellserá
Andorra - Barbens
Anglesola - Belianes
Sanahuja - Arbeca
Torregrosa - Agramunt

22 octubre. 3,40 tarde
Barbens - Belianes
Castellserá - Arbeca
Miralcamp - Agramunt
Andorra - Sanahuja
Torregrosa - Anglesola

1 octubre. 4 tarde
Castellserá - Torregrosa
Barbens - Miralcamp
Belianes - Andorra
Arbeca - Anglesola
Agramunt - Sanahuja

29 octubre. 3,30 tarde
Torregrosa - Belianes
Arbeca - Barbens
Agramunt - Castellserá
Sanahuja - Miralcamp
Anglesola - Andorra

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

FABRICACION Y VENTA DE
PANELES DECORATIVOS

en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos

V I C A S

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares,
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 229

Almacén, Exposición y Oficinas:

Calle del Instituto **AGRAMUNT** (Lérida)

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Agosto, adoptaron los siguientes acuerdos:

EXPEDIENTE DE URGENCIA.

Declarar de gran urgencia el Proyecto de «Renovación de las farolas del alumbrado público de la travesía de la Carretera de Cervera a su paso por Agramunt», a fin de proceder a su realización prescindiendo de los trámites de subasta o concurso

URBANIZACION Y PAVIMENTACION PLAZA DEL EJERCITO.

Adoptar el compromiso de aportar, para la ejecución y pago de dicha obra, con arreglo a las instrucciones recibidas de la Comisión Provincial de Servicios Técnicos, la cantidad inicial de 379.435 ptas. o el exceso que resulte y no quede cubierto con la subvención estatal.

ORDENANZAS FISCALES.

Aprobar diferentes Ordenanzas fiscales para el Presupuesto Ordinario a confeccionar para el año 1.973.

DELIMITACION CASCO URBANO.

Aprobar el Plano y Memoria de limitación del casco urbano que coincide con el propuesto por el Arquitecto de la Delegación de Hacienda a efectos de aplicación del nuevo régimen de exacción de la Contribución Urbana.

PENDONISTA FIESTA MAYOR.

Designar a D. José Mª Coll Solans, para Pendonista de la Fiesta Mayor, el cual a su vez, designará los cordonistas.

SUBVENCION A DONCELL POR INCORPORACION.

Conceder la cantidad de 277.914 Ptas. al Agregado de Doncell a cargo de la subvención concedida por incorporación a este Municipio.

AUSENCIA DEL SR. ALCALDE.

Quedar enterada la Corporación de que el Sr. Alcalde estará ausente de la población hasta el 15 de Septiembre, con el fin de asistir al XIII Curso sobre problemas políticos de la Vida Local.

LICENCIAS DE OBRAS.

A Banco Español de Crédito, colocación valla y pintado letrero.

A D. Nadal Raichs Moset, revoque y pintado fachada y reparación tejado, calle San Juan.

A S. A. Ros, obras interiores en fábrica de su propiedad, Avda. M. Jolonch.

A D. José Mora Capdevila, pavimentación corral y conexión red general alcantarillado, en Extramuros.

A D. Jaime Ribalta Solé, pavimentación bajos y cambio puertas exteriores, en Arrabal Puigvert.

A D. Manuel Sera Castellá, obras interiores en Plaza Generalísimo.

A Consist, obras interiores en Extramuros Vilavella.

A D. Pedro Valls Trepal, idem en Extramuros Castillo.

A D. Celestino Caballol Baró, revoque fachada y cambio puerta Estudios Viejos.

A D. Pedro Ribó Moles, colocación reja y obras interiores en Avda. J. Mestres.

A D.ª Maria Espinal Cabecerán, conexión red alcantarillado, Avda. Mariano Jolonch, 24.

A D. Francisco Tarragona Poirony, revoque pared y pavimentación interior, Circunvalacion.

A D. Ramón Penella Ramón, obras interiores y cambio puerta, en calle Castillo.

A D. Joaquin Triginer Solé, reparación tejado en Avda. M. Jolonch.

A D. Juan Piulats Solé, arreglo tejado, rectificación oberturas, revoque y pintado fachada, calle Vilavella.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se satisficieron varias por importe total de 219.726 Ptas.

Tin
to
re
ría

salas

Sió, 29

AGRAMUNT